

Pomnenje i zaboravanje (Makedonski)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Filozofski fakultet

СОДРЖИНА

Вовед	2
Помнење	3
Задржување	4
Репродукција	5
Препознавање	6
Видови помнење	6
Претстави	8
Патолошки промени во помнењето	9
Заборавање	10
Причини за заборавање	11
Заклучок	15
Користена литература	16

ВОВЕД

Помнењето е сложен когнитивен процес што се манифестира низ следниве функции: задржување на тоа што било учено (ретенција), препознавање (реконгниција) и повторување (репродукција). Физиолошката основа на помнењето ја сочинуваа промените односно трагите што се создаваат во кората на големиот мозок како последица на учењето.

За помнењето може да се зборува како за проце на одредена ментална активност или вид на доживување. Во одреден момент човеко е свесен само за мал дел од вкупно запомнатите податоци. Во случајот кога е поставена цел нешто да се запомни помнењето е намерно. Но постои и ненамерно помнење бидејќи се случува некои содржини да бидат запомнати без однапред да биде поставена цел тие да се запомат.

Во секојдневниот живот забележуваме дека луѓето се разликуваат во потребниот број на читања за да ја научат стихотворбата како што се разликуваат и во однос на количината на репродуцираниот материјал при ист број на читања. Кога за помнењето се зборува од аспект за способност се поставува прашањето дали постои општ способност за помнење, способност за понење на различни видови на содржини или постојат посебни и меѓусебно независни способности за помнење (способности за помнење на различни видови на содржини).

Заборавањето претставува процес на потполно или делумно, трајно или привремено губење на тоа што било научено. Податоци за заборавањето се добиваат индиректно, односно преку сознанијата за тоа колкав дел од материјалот е прпознат или репродуциран.

ПОМНЕЊЕ

Фактот што учењето претставува процес во текот на кој настануваат релативно трајни промени во личноста и нејзиното однесување укажува на постоење на друг когнитивен процес со кој се овозможува релативно траење на настанатите промени. Тоа е процесот на помнење. За помнењето може да се зборува како за проце на одредена ментална активност или вид на доживување. Но, за помнењето се зборува исто така и како способност, односно диспозиција да се повторат содржините што биле учени. Помнењето е сложен когнитивен процес што се манифестира низ следниве функции: задржување на тоа што било учено (ретенција), препознавање (реконгниција) и повторување (репродукција). И пред да се развије невропсихологијата како посебна научна дисциплина на психолозите им било јасно дека физиолошката основа на помнењето ја сочинуваа промените односно трагите што се создаваат во кората на големиот мозок како последица на учењето. Може да се рече дека процесот на задржување се состои во одржување на тие траги во нервниот систем, додека заборавањето се одликува со ослабување или губење на тие траги од мозокот. Препознавањето и повторувањето би

биле активирање на трагите што се формирани со учењето. Во одреден момент човеко е свесен само за мал дел од вкупно запомнатите податоци, бидејќи кој траги ќе се активираа ќе зависи од актуелната потреба. На пример човек кој сам со помош на книги и аудио ленти сам учел некој странски јазик, ќе напредува слабо во усвојувањето на јуазикот, но кога ќе биде принуден да го примени тоа што го научил и самиот ќе биде изненаден од бројот на зборови на кои ќе се сеќава од изразите, од правилата.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com